η ελευθερία ασφυκτιά από τις αποφάσεις των γραβατωμένων, η σκέψη μαραίνεται από τα μμε, η φαντασία σταματά στα γκλοπ της αστυνομίας

Στις 6/4 Απριλίου ώρα 10:30 ειδικές αντιτρομοκρατικές κι άλλες επίλεκτες μονάδες της αστυνομίας εισέβαλαν στο κοινωνικό κέντρο εντός της πράσινης γραμμής με ανεξέλεγκτο , απαντώντας στις ερωτήσεις μας με χτυπήματα και σπρωξίματα. Μόνο όταν αντιλήφθηκαν ότι η πλειονότητα των ατόμων ήταν ανήλικοι, η αντιμετώπιση τους μετατράπηκε σε μεθοδευμένη ψυχολογική βία, παρόλο που τα άτομα δεν προέβαλλαν κάποια αντίσταση. Η προσπάθεια για δικαιολόγηση της εφόδου αποδείχτηκε ψευδής, αφού δεν υπήρξε ποτέ ένταλμα δικαστηρίου για έρευνα ναρκωτικών, κι επίσης ούτε καταγγελίες από τον ιδιοκτήτη του κτιρίου (Μονή Κύκκου). Μετά την πολύωρη κράτηση στο τμήμα της Πύλης Πάφου, οι συλληφθέντες κατηγορήθηκαν για αξιόποινη παράνομη είσοδο σε κτίριο χωρίς την άδεια του ιδιοκτήτη, κατηγορία η οποία από μονή της δεν αποτελεί αδίκημα κάτω από το ποινικό κώδικα δεδομένου ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για σκοπό διάπραξης ποινικού αδικήματος. Όσα άτομα υπέστησαν σωματική βία κατά την διάρκεια της σύλληψης, κατηγορήθηκαν για αντίσταση, επίθεση και παρεμπόδιση αστυνομικού στην εκτέλεση του καθήκοντος του ώστε να αιτιολογήσουν τις δικές τους ενέργειες.

Μπορεί να θεωρηθεί λογικό να συλλαμβάνεις, να χτυπάς και να διώχνεις ανθρώπους που παίρνουν ένα νεκρό κτίριο, ένα ερείπιο και το μετατρέπουν σε ένα κοινωνικό κέντρο; Ένα χώρο που φιλοξενεί ένα πολυχώρο προβολών, αυτοοργανωμένο καφενείο/ αναγνωστήριο, συλλογική κουζίνα , χώρο εκγύμνασης, ηχογράφησης-μουσικής και ραδιοφωνικό σταθμό. Ένα χώρο που όταν εισήλθαμε ακόμα και τα πατώματα είχαν τρύπες αλλά πάραυτα δεν υποβιβάσαμε την ιστορική του αξία, τη θέα του ηλιοβασιλέματος από τη ταράτσα, αλλά και την ασυνήθιστη αρχιτεκτονική του. Κατακλυσμένοι από όρεξη και πάθος, με μια δημιουργικότητα που δεν γνωρίζει κάποιο προκαθορισμό, μέσα σε ένα μήνα κάναμε το χώρο βιώσιμο και ικανό να φιλοξενήσει πολύμορφες δραστηριότητες, και στην πορεία αναληφθήκαμε ότι αυτό μας το εγχείρημα είναι ανάγκη του ΚΑΘΕ κύπριου, καθώς αποβάλλεις τα τραύματα της εισβολής υλιστικά και πνευματικά δημιουργώντας πάνω στα συντρίμμια. Να πετάξεις τους αμμόσακκους, να φτιάξεις τις πόρτες και τα παράθυρα, ακόμα και να σφραγίσεις 40ετεις τρύπες από τις σφαίρες των αυτομάτων, να ζωγραφίσεις γύρω και όχι πάνω από την διάβρωση των τοίχων γιατί δεν ξεχνάμε την πνευματική νέκρωση της εισβολής. Τολμούμε να ξαναδώσουμε ζωή σε ότι μας κλέψανε & δεν μένουμε μοιρολάτρες κλαίγοντας πάνω από τη σορό. Επαναδιεκδικούμε κάθε κομμάτι γης, κάθε κτίριο και κάθε ανθρώπινη σχέση. Όχι στη θεωρία αλλά στη πράξη, κοινωνικό παράδειγμα που ξεπέρασε τα προσχέδια των διαβουλεύσεων και έζησε την επανένωση αποδεικνύοντας ότι τα σύνορα δεν διασπούν τους ανθρώπους.

Η παραπληροφόρηση των Μ.Μ.Ε. βασίστηκε σε φωτογραφίες-ντοκουμέντα μετά την εισβολή των αστυνομικών δυνάμεων και προβλήθηκαν εικόνες του κτιρίου σε άθλια κατάσταση, που οφειλόταν στην δράση των ίδιων των αστυνομικών. Ένας χώρος ο οποίος οικοδομήθηκε πάνω σε δομές οριζόντιες, συλλογικής συμμετοχικότητας βρέθηκε αντιμέτωπος με το πολιτικό κατεστημένο του νησιού το οποίο επιδιώκει να καταστρέψει με δικτατορικό τρόπο οποιαδήποτε κινηματική προσπάθεια που δεν προέρχεται από τις εξουσιαστικές δομές (κόμματα, κράτος, εκκλησία). Ενόψει της προσεχούς Κυπριακής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οποιαδήποτε τέτοια εγχειρήματα δεν χωρούν στην εικόνα της «ευνομούμενης πολιτείας» που θέλει να παρουσιάσει το Κυπριακό κράτος και το κεφάλαιο που βρίσκεται από πίσω του.

Η κατάληψη πλέον έκλεισε, όσα στέγασε και όσα μπορούσε να στεγάσει ανήκουν στο παρελθόν. Αυτό που μένει τώρα είναι να δούμε τη συνέχειά μας, και να αναζητήσουμε τις συλλογικές μας απαντήσεις στη κρατική καταστολή. Όπως και να 'χει, εμείς δε παραιτούμαστε και δεν αναλωνόμαστε στην ηττοπάθεια: η καταστολή μπορεί να αφήνει σημάδια στα σώματα μας, αλλά όχι και στις αντιλήψεις, τις ιδέες και τα όνειρά μας. Γιατί στη τελική αυτός ήταν και ο σκοπός, να πειραματιστούμε, να συζητήσουμε, να μοιραστούμε, και να βρεθούμε κάτω από συνθήκες που θα επέτρεπαν την ανάπτυξη ανθρώπινων σχέσεων όπως τις ονειρευόμαστε – σχέσεις ισότητας και αλληλεγγύης. Και το ζητούμενο τώρα είναι να κρατήσουμε την αλληλεγγύη και να υπερασπιστούμε ότι κάναμε. Και ότι κι αν δηλώνουν οι διάφοροι γραβατωμένοι στα κανάλια, το μόνο που ισχύει είναι ότι δεν μας καταλαβαίνουν... και ποτέ τους δε θα μπορέσουν να νικήσουν αυτό που δε καταλαβαίνουν...

Αλληλεγγύη στους συλληφθέντες / τίποτα δεν τελείωσε – όλα συνεχίζονται

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ την Πέμπτη 12/4, στις 18:00, πλ. Ελευθερίας

Μαθητική ομάδα σκαπούλα / συλληφθέντες / αλλήλέγγυοι-ες / σύντροφοι-ισσες

Αμφιβολίες, εισηγήσεις, απορίες στο skapoula@espiv.net